

Kadim Bir Yakarış

“Tanrım, beni yavaşlat.

Aklımı sakinleştirerek kalbimi dinlendir...

Zamanın sonsuzluğunu göstererek bu telaşlı hızımı dengele...

Günün karmaşası içinde bana sonsuza kadar yaşayacak tepelerin sükûnetini ver.

Sinirlerim ve kaslarımdaki gerginliği, belleğimde yaşayan akarsuların melodisiyle yıka, götür.

Uykunun o büyüleyici ve iyileştirici gücünü duymama yardımcı ol...

Anlık zevkleri yaşayabilme sanatını öğret; bir çiçeğe bakmak için yavaşlamayı, güzel bir köpek ya da kediyi okşamak için durmayı, güzel bir kitaptan birkaç satır okumayı, hülyalara dalabilmeyi öğret...

Her gün bana kaplumbağa ve tavşanın masalını hatırlat.

Hatırlat ki yarışı her zaman hızlı koşanın bitirmediğini, yaşamda hızı artırmaktan çok daha önemli şeyler olduğunu bileyim...

Heybetli meşe ağacının dallarından yukarıya doğru bakmamı sağla.

Bakıp göreyim ki, onun böyle güçlü ve büyük olması yavaş ve iyi büyümesine bağlıdır.

Beni yavaşlat Tanrım ve köklerimi yaşam toprağının kalıcı değerlerine doğru göndermeme yardım et.

Yardım et ki, kaderimin yıldızlarına doğru daha olgun ve daha sağlıklı olarak yükseleyim.

Ve hepsinden önemlisi...

Tanrım,

Bana değiştirebileceğim şeyleri değiştirmek için cesaret,

Değiştiremeyeceğim şeyleri kabul etmek için sabır,

İkisi arasındaki farkı bilmek için akıl ve

Beni aşkın körlüğünden ve yalanlarından koruyacak dostlar ver...”

Not: Bu yakarış Hititlerin M.Ö.2000 yılındaki duvar yazısından bir kesittir. Alıntıdır.